

дѣлимо-то са намѣрва, ако са зададени-а количникъ и дѣлитель помежду си помножатъ. Тѣй Н. пр. да е дѣлитель-а 24, а количникъ-а 1282 — дѣлимо-то ще бѣде 30768. Това правило служи такожде на много задачи за рѣшаваніе-то. Н. пр 12 работници разпльихъ си надница-та тѣй, щото са падна на сѣкиго 193 гроша. — пита са колко е было надница? — или: дыри са едно число, кое-то като са раздѣли на 120 части, сѣкоя отъ тѣя части да сѣмнява 62, и проч.

103. Какъ може да са познае дѣлимо-то, и какъ дѣлитель-а кога сѣ неименовани числа?

Пара-та е всегда дѣлимо-то число, а стока-та или други количества, кои-то са отнасятъ сѣ пары е дѣлитель. Н. пр: въ слѣдующы-а задатакъ; колко ще стори една ока, кога-то 15 оки струватъ 3 жжлтицы? число-то 3 е дѣлимо, защо-то означава пара-та; а число-то 15 е дѣлитель, защо-то означава стока-та.

104. Какъ са познава да ли е дѣленіе-то додро свършена?

Понеже количникъ-а показва: колко пѣти дѣлимо-то число съдържава въ себе си дѣлитель-а; тогава са разумѣва, че ако са дѣлитель-а толкова пѣти земи, колко-то пѣти назначава количникъ-а — изнамѣрва са дѣлимо-то. Слѣдователно да са разумѣе да ли е дѣленіе-то точно свършено трѣбува количникъ-а чрезъ дѣлитель-а да умножимъ, че ако получены-а произведъ бѣде равенъ на дѣлимо-то, дѣленіе-то е добре свършено, ако не излезе равенъ погрѣшно е.